

Harun Şenel

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.9.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Harun Şenel (1985-)

Harun Şenel 1985 yılında Tokat'ın Artova ilçesinde doğmuştur. İlk öğretim üç e kadar artova gazipaşa ilköğretim okulunda, dördüncü sınıfın ilk yarısını ise istanbul pendikte okumuştur. Maddi durumları iyi olmadığından İstanbul'a yerleşmişlerdir. Dördüncü sınıfın ikinci yarısını ise tekrar artovada devam etmiştir taki sekizinci sınıfa kadar. sekizinci sınıfı ise Tokat'ın Turhal ilçesinde devam etmiştir.

Harun Şenel hep şarkıcı olmayı istemiştir ama buna imkanı olmadığından hep bu hayali yarım kalmıştır. Gittiği bütün okullarda okul korosuna katılmıştır ve kendini böyle geliştirmeyi denemiştir. Ortaöğretimi (lise) ise Turhal Cumhuriyet lisesinde tamamlamıştır. Okul bittikten sonra üniversiteye evde hazırlanmayı düşünmüştür fakat üçüncü senesine kadar başarısız olmuştur. Üçüncü senesinde dershaneye gitmiştir ve isteyerek polislik sınavlarına katılmıştır. Sınavdan 67,75 puan alarak polisliğe girişi hak kazanmıştır. Şuan İstanbul Şükrü Balcı Polis Meslek Yüksek Okulunda okuyor.

Eserleri:

Şuan şiir yazma aşamasındadır ve yazdığı şiirleri esere dökmeyi düşünüyor.

Aşk

Olmazsa bir gönölde Aşk-ı Muhabbet
Bilki o zaman o gönöl boştur.
Dil ne zaman söyler Allah ve Muhammed
Bilki o gönöl o zaman hoştur.

Aşksız yaşayan bir insan
Sokakta duran taşa benzer.
Aşk,ne zaman çıkarsa zirveye
Mutluluktan uçan kuşa benzer.

Harun Şenel

Aşk Soframın Tatlısı

Titreten bir soğuşun iliklerime işlediğizaman
Düşünüyorum seni,sesini,nefesini ve
Bana bırakmış olduğun o emanet kokuyu
Emanet,çünkü birgün biteceğini
Ve uçup gideceğini biliyordum
Beraberinde yokluğunla yorulan bedenimin
Taşımış olduğu ruhunda o kokunla birlikte gideceğini
Ben ne kadar istemesemde...
Gecelerin ve sevdamin dile getirdiği kaldırımlarla
Ve sadece bizim için yanan o sokak lambasıyla
Dostluk kuruyordum,dertleşiyordum yokluğunu
Senden habersiz.
Seninle mutluluğun yoluna gittiğimiz zamanki
Yaşadıklarımızı anlatıyordu bana
Ve mutluluğun kokusunu üzerimize
Sinmişliğinin mutluluğunu...
Bende mısralara dökmüştüm o anı
Şarkı yaptım,beste yaptım
Ve hep kendim söyledim kendime
Avunmak ve kimselerin bilmemesi için
Ölümsüzletirmek için gözümde
Belkide geçen bunca zamana inat
Zamana inat! Çünkü söz uçtu yazı kaldı
Hatıra defterimin arasındaki
Bir tel saçınla birlikte yıllarca!
Ve yıllarca gelincik çiçeklerinin süslediği
Nehrin oluşturduğu küçük göl kenarındayım
Bazen sesinde duyuyorum sesini
Bazense berrak sularında görüyorum
Gözümü alırcasına yüzünü
Ve bir dokunuşta herşey bitiveriyor
Böyle geçiriyorum zamanımı
İhtimali zor olan zaman için,dönmen için
Sen dönmedikçe ben kahroluyorum her geçen gün
Sen dönmedikçe sanki aşkımdan gitgide
Birer damla azalıyor gibi
Sanki senden soğuyormuşum gibi
Bunu önlemeye çalışıyorum ama nasıl?
Bir çare bulamıyorum ey yar
Sanki kalbimin ayarlarıyla oynanmış gibi
Aklımın bulanmış hali
Yüzümün karıncalanmış ve çaresizliğimin
İfadesi varken bedenimde
Ben ne yapabilirimki?
Bundan sonra aşk orucu tutacağım
Taki iftarımı seninle açana kadar
Bekliyorum dört gözle aşk soframın tatlısını
Bekleyeceğim...

Harun Şenel

Aşk2

Aşk;
Yastığı diken gibi yapıp gecelerce uyutmayan,
Dünyadaki zevklerden mahrum bırakan,
İnsanı başka alemlere sürükleyen,
Derin derin hayaller kurduran,
Kalp ile aklın çatışmasına neden olan,
Nihayetinde kalbin kazanmasını sağlayan,
Bazen insanı kahrettiren,bazense
Hayatı kendisiyle anlamlandıran,
Duygu denizinde çabalayıp sonra boğduran,
Kör ve sağır ettiren,
Dikenini batırdığında acısını hissettirmeyen,
Hayattan ders almayı ve atılan bir adımı bile
Öğreten çelişkili duygudur.

Harun Şenel

Ayrılığın Şarkısı

Düşünüyorum yine seni
Gecenin sarhoşuyken
Gökyüzünde gördüm inan
Bir hayal alemindeyken

Yine bir yıldız kayıyor
Bense hep seni diledim
Ayrılığın şarkısını
Ay söyledi ben dinledim

O yabancı ellerde
Sende beni düşündünmü?
Bir kere olsun rüyanda
Beraber hiç gördünmü?
Elini yüreğine koyup
Yokluğumla üşüdünmü?
Ben seni bilmem ama
Benim hayatım hep bu

Harun Şenel

Başın Sağolsun

Sen hiç düşündün mü?
Ben mi vefasızım yoksa sen mi?
Sen hiç düşündün mü?
Ben mi aldattım yoksa sen mi?

Sen hem sevip hem de aldattın
Geleceğe giden yolu kapattın
Üzölmek hiçte hakkın değil
Başın sağolsun beni kaybettin

Aşkın can damarını kestin
Üstüne birde çizik attın
Üzölmek hiçte hakkın değil
Başın sağolsun beni kaybettin
Git şimdi başkaları
Seni mutlu etsin

Harun Şenel

Ben Ben Olmaktan Çıkmışım

İşte ben,ben olmaktan çıkmışım
Seni görünce
Kopardı kalbimi güzelliğin
Aldı ruhumu götürdü
Taaa derinlerine duygularımın
Öyle bir derine götürdüki
Çırpınsam ne fayda...
Ben ben olmaktan çıkmışım
Gözlerini görünce
Aldı gözlerimi gözlerin
Göremedim hiç birşeyi
Tek hayalini getiriyordum
Gözlerimin önüne
Gözlerim görmese bile.
Seni tanımakla başladı herşey
Hayat,dünyaya bakış
Sevgi,aşk...
Senden önceki hayatım
Zincire vurulmuş bir mahkum gibiydi
İşte o sıcaklığınla
Erittin zincirimi
Hürdüm artık vede aşık...
İşte ben ben olmaktan çıkmışım

Harun Şenel

Bir Şiir Yazdım Adına

Sen içimdeki külleri
Yandıran bir asi rüzgar
Sen nefretimin üstüne
Yağan bir beyaz kar
Feryad etsem aşkımı
Ortağım olurmu dağlar
Ya beni dağlar anlar
Ya da çölleri aşanlar

Bir şiir yazdım adına
Ölümsüz olsun diye
Bir öpücük attım sana
Arayıp bulsun diye
Gölge düşmesin aşkıma
Bir ömür sürsün diye
Söylemedim kimseye
Burada kalsın diye

Harun Şenel

Bu Şehir

Bu şehir sıkar beni
Gitmek istesem de gitmek elimde değil
Acı hatıraları olduğu gibi
Tatlı hatıraları da oldu
Gidemiyorum işte
Ayaklarım yönlendiriyor
Kalbim asla diyor
Söküp atamıyorum bu kalbi
Gidemiyorum
Bu şehirde senin sesin,
Bu şehirde senin izin,
Bu şehirde senin kokun var
Mutluluğun kokusu var bu şehirde
Mutluluk senin kokunmuş bence
Bu şehrin ıslak caddelerinde dolaşırken
Seni,kokunu sokak sokak aradım
Geceleri sokak lambalarına sordum
Çisil çisil yağan yağmura sordum
Esen rüzgara,dökülen yaprağa sordum
Sonra anladımki
Ey gönül boşuna bu arayışın
Yar senin kalbinde
Ve ondan itibaren
Kalbimde taşıdım seni
Kalbimde sakladım seni
Dilimde sakladım seni
Konuşmadım kimseyle
İçimde sakladım seni
Kimseye içimi dökmedim
Ta ki sen gelinceye kadar dökmemde
Gelki gitmeyeyim bu şehirden
Gelki kalbim yoruldu artık
Gelki mutluluğun kokusu
Her tarafa bürünsün
Gelki ümit çiçeklerim solmasın

Harun Şenel

Deli Gönöl

Güzel geliyor insana
Şarkılarla acıyı dindirmek
Ya da gecelerce hayal kurmak...
Bazen sevinesim gelir
Bazense yumruklayasım gelir duvarları
Aklım hayır diyor
Aşık olma deli gönöl diyor
Ama kalbim dinlemiyor
Anladımki
Deli gönöl bir güzele tutulmuş.

Ya duvarlar üstüme gelir
Ya da ışıklar gözümü alır
Acı verir insana herşey
İçinde bir huzursuzluk doğar
Bazen kalbimde bir sancı
Ne yapsam geçmez
Geceler,karabasan gibi geceler
Üzerime çöker,uzun uzun
Yatağım diken gibi gelir bana
Sevmekse geceleri acı çekmektir
Gündüzleri ızdırap...
Acılar çektim,ızdırap duydum
Anladımki
Deli gönöl bir güzele tutulmuş.

Aşkı tanımlamaya çalışıyorum kendimce
Dönülmez bir yola giriyorum
Düğüm düğüm oluyorum
Çözemiyorum kendimi ne yapsamda
Ya düşünce girer sevda
Ya da hayal kurarsın
Bazen sevinesim gelir düşündüğümde
Bazense yumruklayasım gelir duvarları
Anladımki
Deli gönöl bir güzele tutulmuş.

Harun Şenel

Dil

Dil insanı rezilde eder
Vezirde
Dil ne söylerse
İnsan onu yazarda
Dil insanın
Hayatını çizerde
O zaman
Diline sahip olmasını bileceksin
EY DOST! ! !

Harun Şenel

Dost

EY İNSAN!
Çok sevdiğini gerçek dost sanma
Ağızından her çıkana da inanma
Duygularına kapılıp aldanma
Zaten böylelerini seven olmaz.

Her zaman yanında olabileceğini bil
Olabilecekse diz çok önünde eğil
Ona iyilik et kendine değil
Yoksa seni dünyada öven olmaz.

Dost dost diye nicesine sarıldım
Dememek için nicesine darıldım
Eğer sende böyle yapmazsan
Sana benim dostum diyen olmaz.

Fedakarlığın aşırısına kaçma
Ben dostumu buldum diye de uçma
Ama yardım elini hiç bir zaman çekme
Ömrün boyunca sana esirgeyen olmaz

Harun Şenel

Dua

Allahım
Beni aşık kullarından edeceksen
Mevlana eyle!
Diyar diyar gezdireceksen
Yunus eyle!
Dertli kullarından edeceksen
Mecnun eyle!
Karşımdakinin bana hayrı yok ise
YALNIZ eyle! ! !

Harun Şenel

Ey Yar

Sen aşkı bilirmisin ey yar?
Karanlığı insanın üstüne bir çiğ gibi çökerten o kavramı
Belki bir illet gibi görünen ama
İnsanın içine işlediğinde bir çocuk gibi şen eden
Bülbülü uçurduğu gibi uçuran
Ve belki bir yılan gibi zehirli o kavramı...
Ama her şeye rağmen olumsuz olan onca şeyin içinden
En güzel yönünü çıkartabilenlerin bildiği o kavramı...
İşte ben böyle sevdim ey yar
Geceler çiğ gibi çöktü üzerime
Bir yılan gibi soktu beni aşk
Zehri hala üzerimde ve
Bunun panzehri ise sensin ey yar!
İşte ben böyle sevdim ey yar
Ben böyle sevdim!

Harun Şenel

Ey Yar 2

Ben biliyorum karşılıksız sevginin
Ne demek olduğunu
Ben biliyorum nokta kadar bile
Umutun kaybolduğunu
Ben biliyorum
Gülün uğruna öldürselerde asla vazgeçmemeyi
Ben biliyorum
Aşkın en güzel tanımını
Aşk aklın boşaldığı
Kalbin dolduğu bir kum saatidir diyen
Şanki benim içimi okumuş
İşte bende öyle diyorum EY YAR!
Benimde aklım boşaldı
Kalbim doldu senin isminle,sesinle
Vücudumun tüm ağırlığı hep kalbimde
Zorlanıyorum taşımakta
Sevdamın büyüklüğünden
Hiç birşey düşünemez oldum
Benliğimi benden aldın
Uyuyamıyorum,yapamıyorum
Bilmiyorum,düşünemiyorum.
Seni seviyorum diye haykırdığımda,
Dağları sarsan,
Çağlayanları kıskançlıktan dahada coşturan,
Kuruyan ağaçlara dal sürdüren,
Mecnunun çölünde çiçek açtıran
Bu sevdam,aşkım sana yetmedi mi?
EY YAR!
Neylersinki yetmemiş aşkım
Neylersinki gülmüyor yüzüm
Hadi güldü say
Susacak mı bu dilim?
Kalbim kan yerine aşk pompalarken
Sen aklıma her geldiğinde
Dahada delicesine hızlı atarken
Durur mu bu kalbim?
Olur mu sebebim?
Beni sana mecbur eden gözlerin
Solar mı gönül çiçeğim?
Ben sevmekten vazgeçince
İşte buna ihtimal veremem EY YAR!
Ben sevmekten vazgeçememki seni
Sırf sen benden soğuma diye
Ufacıkta olsun bir adım geri gitme diye
Kullanabileceğim en güzel kelimeleri
Sarf ediyordum sana
Ve yıllardır kanıyorum derdime
Yanıyorum aşkınla perperişan
Deniz kenarında
Rüzgarın getirdiği çisiyle serinletiyordum kendimi
Bilmem ne kadar faydası olabilecekse bana
Şimdi ne bir deniz var beni serinletecek,

Ne de bir çisi...
Çünkü bu devamdan çöllere düřtüm
EY YAR! ! !

Harun şenel

Gitme

Gitme! Bir yaşam paçası sökölüyor kalbimden
Gitme! Kan çekiliyor ellerimden
Gitme! Titriyor sana sarfettiğim sözcükler
Ağlıyor o konuştuğun güller laleler
Büktüler boyunlarını gitmemen için yalvarırcasına
Bende koşuyorum arkandan sana yetişircesine
Hırsıla basıyordum seni taşıyan o tozlu yollara
Sanki ayrılıyordu yollar bin bir kollara
Acaba hangisi mutluluğun yolu diyordum
Ama ulaşmanın imkansız olduğunda biliyordum
Yetişirmiydi, bilmem sana uzaktan olsada sesim
Ne kadar haykırdıysamda yetmedi nefesim
Şimdi şarkı, şiir yazıyorum o eşsiz adına
Sen yanımda olmayınca varamıyorumki bunun tadına
Düğüm düğüm oluyor sözcükler titrek mısralarda
Atsam yüreğimi, bulsam kendimi sahralarda
Ve içinde sen olan bir serap görsem
Koşardım yinede sana kaybolacağını bilsem
Hep şiirlerde kavuştum sana hep şarkılarda
Ancak elinin sıcaklığını hissedebildim rüyalarda
İstemiyordum gözümü açmayı, karşımda seni görmemeyi
Ve ayrılığın soğuşunu avcumda hissetmeyi
Bilmem patlayan duygularımın parçaları
Saplandımı yüreğine geceleri veya sabahları
Şimdi bir dalganın kumu alıp götürmesi gibi
Aldın götürdün sevdami
İşte sis çöktü duygularıma ve bir perde indi gözlerime
Ne seni görebiliyorum artık
Ne de aşkımı hissedebiliyorum
Gel sen gör sonumu ve sen gör bu aşıkârın yıkılışını
Sensin işte bunun müsebbibi ne kadar inkar etsende
Şimdi gözümünden üç damla yaş süzölüyor yanaklarıma
Biri beni bakıma muhtaç
Bir hasta gibi bırakıp giden sana,
Biri, yüzünde bir gamzenin
Hiçmi hiç var olduğunu dahi görmeyen bana
Diğeri ise hiç bir zaman tatlı olmayan
ACI KADERİME...

Harun Şenel

Gitmedim İstanbul

Gitmedim işte senin için
Bu kalabalık, bu ahlak, bu bilinç olsada...
Sen olmasaydın katlanamazdım ben buna
Tarih kokuyor senin havan
Topkapın, Fatihin, Beyazıtın, Eminönün...
İşte sırf bu yüzden gitmedim İstanbul
İnsanların bozuldu biliyorum
Toplumun bozuldu
Ama gençlik bilmiyor!
Bilmiyor tarihin kokusunu
Bilmiyor, Fatih Sultan Mehmet Han'ın
İstanbul'u alırken neler yaptığını,
Neler çektiğini, ne fikirler ürettiğini
Ve nihayetinde nice zorluklarla
İstanbul'u aldığını...
Ben biliyorum!
Ben biliyorum Bizans'ın korkarak
İstanbul'u terkettiğini
Çünkü ben tarih kokusunu alabiliyorum
Ben biliyorum ama dünya da bilse
Gençlik bilmiyor!
Sen kendini bozmazsın İstanbul
Sen kendini yıkmazsın
Senin dayanmanı seviyorum
İşte bunu bildiğimden gitmedim İstanbul
Nedense beni hep sana çekiyor birşeyler
Kokuyor işte tarihin
Ağaçların, denizin, havan...
Ayasofya müzeye çevrilsede gitmedim
Sadece senin için katlandım
Çünkü Fatih'in bedduasının tutacağını biliyorum
Ve senin tarihini ben gibiler koruyacak İstanbul
Sana Sultan Ahmetler. Eyüpler ve niceleri yeter
Ben, ben sana aşığım
Tarihine aşığım
Aşkı bilirsin İstanbul aşığı bilirsin!
Gitmedim işte senin için
Bu kalabalık ve bu ahlak olsada...
Topkapın, Fatihin, Beyazıtın, Eminönün, Tarihin
İşte sırf bu yüzden gitmedim İSTANBUL

Harun Şenel

Gül

Senki nisan ayında yağan
Bir yağmur gibi kokan gülsün
Yaşama sevincim, umudum sensin
Çok görmeki bu gönül biraz gülsün
Yüregime kenetlenen bu sevda
Ölene dek çıkmaz, çıkmayacak
Senden başka severse bu gönül
Kendiliğinden taş kesilecek
Çünkü mert olan bu gönül
Tek bilir, tek sever ve tek sevecek

Harun Şenel

Gül Güzelim

Gelişindi beni yaşatan
Beyaz bir tüy gibi
Rüzgarlarda uçuran
Titreten bir soğuk olsada
Sıcaklığınla ısıtan
Biçare olan halime
Binbir çare olan

Gidişinle oldum artık
Avare ve açizane
Şimdide uçuyorum ama
Bir bora bir fırtınada
Darmadağın duygularım
Şimdi nasıl toplanacak
Gel artık Gül Güzelim
Dayanamam yokluğuna

Harun Şenel

İlkbaharım

Sen benim gönlümde bahar başlangıcı
Yürekten sevdiğim tek sancısın
Sen benim kaderimin süsü
İçimdeki sevdanın ilkbaharısın, ilkbaharımsın
Hep bu dörtlükle huzur buluyorum
Hep seninle serpiyordum mutluluğun tohumlarını gönlüme
Ve hep seninle açıyordu tomurcuklarım
Sen, çiçekleri hiç solmayan bir baharım,
Sen, dikenli olmayan bir sınırsız bahçemsin
Şimdi düşünüyorum bu sevdanın ebediliğini
Neden bir tek sen?
Düşünüyorum kalbimde depremler yarattığın anı
Düşünüyorum aklımın düğüm düğüm olduğu zamanı
Düşünüyorum nisanın yağmurlu pazar akşamlarında
Ve anladım ki, senden başkası olamazdı
İçimdeki derin boşluğu dolduran
Senden başkası olamazdı
Ruhumun yaralarını güler yüzle kapatan
Ve senden başkası olamazdı
Gönlümdeki sonbaharın soldurduğu çiçekleri
Getirdiğin ilkbaharla yeniden açtıran
Sen İLKBAHARIM
Bazen kokun gelir rüzgara karışarak
Bazense nefesin ilkbaharı getirir
Sen İLKBAHARIM
Melekleri andıran gülüşünle
İçimdeki bir parçayı alıp sana verdiğim
Ömrüme ömrünü adadığım
Sıcaklığını kalbimde taşıdığım
Bilki ne aşkım bitecek
Ne sen solacaksın benim gönlümde
Çünkü sen İLKBAHARIMSIN! ! !

Harun Şenel

İstanbul

Sultan Ahmedîyle Eyübüyle
Bir güzeldir İstanbul'un havası
Hele birde Topkapı'yı gezerken
Bir güzeldir İstanbul'un havası

Bir yanda Dolmabahçe sarayı
Diğer yanda Boğaziçi köprüsü
Gülhaneden gelir kuşların sesi
Bir güzeldir İstanbul'un havası

Eminönü islamiyetin kapısı
Gülhanedir aşıkların adresi
İşte budur İstanbul'un yapısı
Bir güzeldir İstanbul'un havası

Yavuz Selim'den Haliçe bakmak
Fatih'ten çınar kokusunu almak
Toprağında namazını kılmak
Bir güzeldir İstanbul'un havası

Harun Şenel

Nisan Yağmuru

Yine nisan yağmurunda ıslanacağım
Sensiz ve sabaha kadar...
Unuttuğumu mu sandın?
Sen papatya falına bakardın
Bense gözlerine bakardım
Unuttuğumu mu sandın?
Islak caddelerde dolaşırken
Şarkı söyleyişini ve "Seni seviyorum" diye
Haykırışını...
Unuttuğumu mu sandın?
Güneş gözlerini,yufka yüreğini,
O nisan yağmuru kokan saçlarını...
Gözümde gitmiyor şimdi
Çam sokağı'ndaki dilenciye para verişin
Hep o gittiğimiz yerde,
Deniz kenarındayım her gün
Denize yansıyan güneşi izliyorum
Ama araya giren buluta isyan ediyorum
Çünkü güneşte seni görüyorum be gülüm
İşte kaybettim seni
Martılar,sandallara,dalgalara soruyorum,
Ve hatta güneşe soruyorum
Arıyorum ama bulamıyorum
Gözyaşlarımı döktüm denize
Belki sana gelir diye
Belki haber salar diye
Bekledim seher vaktine kadar,
Sabahlara kadar,
Aç,susuz yine bekledim,sen gelmedin
Benki suya hasret dağlar gibiyim
Sana susadım ve san hasretim
Benki rüzgara hasret dallar gibiyim
Senin nefesini özledim,hadi dön
Yar ecelim olacaksın acımı bil
Sevdamı bil
Aşkımın içinde kaybolup gidiyorum
Her biten günle bende bitiyorum
Şimdi ise çam sokağı'nın dilencisi benim
Şimdi sevda dileniyorum
Seni dileniyorum be gülüm
Belki gelirsin diye
Belki seni,seni bulurum diye

Harun Şenel

Nur Gülüm

Bir bakış bir gülüş yeter
Beni hayata bağlamak için
Bir kıvılcım bile benim için
Umut doludur
Sen sevmesende
Benim sevgim ikimize yeter
Çünkü benim sevdam,
Barlarda,diskolarda bir hafta süren,
Gezip tozupta sonra terk eden,
Aşkı vurmak kırmak olarak bilen,
Vefasız dillerle seviyorum diyen
Sevdalardan değil,
Benim sevdam mezara kadar,
Benim sevdam gönülde yatar,
Benim şeydam gece gündüz sürer
NUR GÜLÜM! ! !

Harun Şenel

Ölü Aşk

Bahar geldi çiçekler hep açılmış
Yar zülûfün tel tel olmuş açılmış
Niyeyse yar yine bana darılmış
Anlayamadım hep nazlıdır yar benim

Ben aşkımı arıyorum güllerde
Sakız gibi döner durur dillerde
Serap görürüm düştüğüm her çöllerde
Yağdı saçlarıma beyaz kar benim

Mecnun gibi diyar diyar gezerim
Ben sevdimmi ölümüne severim
Bu aşkıma bir mezar kazarım
Yar yüzünden ölü aşkım var benim

Harun Şenel

Sana Mecbur Olmasam

Sana mecbur olmasam böyle peşinden koşarmıyım
Sana mecbur olmasam kendimi
Bu sevda uğruna mahvedermiyim
Sana mecbur olmasam
Gözlerim kör olurcasına ararmıydı seni
Sana mecbur olmasam
Yaşarmıydım bunca olumsuzluklara rağmen
Sana mecbur olmasam
Hala mücadele edermiyim sanıyorsun hayatla amansızca
Ve delicesine
İşte ben sana mecburum ey yar ben sana mecburum
Aldığım nefes,attığım adımsın her gün

Harun Şenel

Ses

Bir ses!
Yüreğimi yönlendiriyor geldiği yere doğru
Etkileyici bir o kadarda düşündürücü bir ses
Duyduğumda tüylerimin diken diken,
Ellerimin titrek olduğunu hissettiğim bir ses
Kalbiminse duvar saati gibi sesli,
Ve bir lokomotif kadar hızlı attığını
Hissettiğim bir ses
Bilmiyorum neden bu kadar heyecanlı
Ve bir o kadarda korkak olduğumu
Veya kendisinden başka birşey düşündürmeyen,
Aklımda bir ulaşılmazın ve imkansızın olduğunu
Düşündürdüğünü.
Birşeylerin var olduğunu ve
Birşeyleri kaybettiğimi düşündürüyor sanki
Yoksa nedenini bilmediğim ya da
Nedenini içimde bir deprem yaratması ile
Açıklayabileceğim bu sese tutsak mı oldum?
Aşık mı oldum?
Hücrelerinde mahpus yatan bir zavallı gibi...
Dudaklarında sanki bir yalnızlığın
Doğduğu nedeni açıklayan kelimelerin
Varolduğu,beni ona mı bağladığı
Ben gecelerin bile hiç bitmeyeceğini düşünerek
Zamanımı onu dinlemekle geçirdim
Senin güzelliğinle hayal alemine dalmak varken
Belkide senin sesine benzettim
Birazda umut besleyerek
Evet,bu ses,o kadar benziyorduki senin sesine
Sanki ayaklarım dile gelmişti de
Sesin geldiği yere doğru ilerliyordu
Beni dinlemeden ve ulaşacağını sanarak
İşte sırrını çözdüm beni sarhoş eden
O eşsiz varlığın üzerimde bıraktığı
Titretircesine heyecanı
İşte sırf bu yüzden tutsağı olmuştum
Kalbimdeki fay hattını
Harekete geçiren neden vede aşık...
Ve hep bununla avunuyorum
Sana ulaşamadığım için
İlk defa oldu bu senin üzerine ama
Tutamıyordum kalbimi,aklımı
İhanet mi bu bilmiyorum aşkıma
ama ne olur sen öyle algılama
Eğer ki bu bir ihanet olursa bunu bedelini
Seni kaybetmekle ödemek istemiyorum
Veya sesini duymamakla...
İşte sana ulaşana kadar
Hep avunmaya devam edeceğim
Ve hep kendimi kandırmaya...
Söylemesi dahi ne kadar zor olsada...
Ki eğer buna gücüm yeterse...

Harun Şenel

Siyah Saçlım

Sen beni tanımamışsınki
İhanet etmedimki sana
Yalanların batsın senin
Aldanmışım yalanlarına
Hani,hani filmlerdeki gibi olacaktı
Seninle elele
Aşk merdivenini çıkacaktık
Çekip gittin ne varsa,anlayamadım
Lale kokulu siyah saçlım
Işık doğdu bizim için
Maziye dalarım hergün,hadi gel yalanlarına rağmen

Harun Şenel

Umudumu Yitirmedim

Sensiz bu gönlümde
Bir acı fırtına doğar
Sensiz bu gözlerimde
Yaş yerine kan damlar
Bilmiyorsun halimi
Sırdaşım oldu dağlar
Sanki yeryüzünde değil
Yüreğimde yangınlar

Sensiz bu dert zincirini
Birgün olsun kıramadım
Biran olsun başkasını
İnanki hiç aramadım
Sensizliğin sonuna varamadım amma
Gelecek umudumu
Yıllarca yitirmedim

Bilmiyorsun halimi
Sırdaşım oldu dağlar
Sanki yeryüzünde değil
Yüreğimde yangınlar

Harun Şenel

Umutsuz Aşk

Gün geçtikçe şu benim aklıma
Gelir birden kıymak tatlı canıma
Eğerki yar gelirse yanıbaşıma
O zaman canıma kıymak zor benim.

Ne umutki yar yanıma gelmeyecek
Harap olan şu halimi bilmeyecek
Ne yapsamda o bana hiç dönmeyecek
O zaman düşer yüreğime kor benim.

Gönül sarayıma uğramadın niye
Her gün biterim yar diye diye
Gelecek umuduyla günleri saya saya
Tükendim artık gönül derdim var benim.

Diyar diyar gezdim bu aşk uğruna
UMUTSUZ AŞK koydum bu aşkın adına
Hep umudumu sakladım ben yarına
Yarınlarda da yürek sızım olur benim

Harun Şenel

Uyku Girmez Gözüme

Uyku girmez gözüme seni düşününce
Aklım gider sesini duyunca
Ya kalbim...
Kalbim delicesine atar nur yüzünü görünce
Bana zor gelmiyor beklemek
Nasıl biri olduğunu bilince
Ama mahvoluyorum sen bana umutsuzluk verince
Kafamı duvarlara vuruyorum
Bunun nedenini bilmeyince
Ama seni çok sevdiğim için,
Çok sevdiğim için hep bekleyeceğim

Harun Şenel

Vatan

Ey millet artık uyanın!
Kültürünüze sahip çıkın!
Alevisi sünnisi kardeş olun!
Bu böyle giderse söner gider vatan.

Biz ne bekledik onlar ne ettiler
Amerika'ya Avrupa'ya boyun büktüler
Batıcılık almış gitmiş kafalada
Bu böyle giderse çöker gider vatan.

Bu düşünce beyinleri kemirdi
Osmanlıyı ahirete götürdü
Türk milliyetçiliği etkisini yitirdi
Bu böyle giderse yanar gider vatan.

Türk toplumunu,kültürünü bozan bu
Vatanımıza mezar kazan bu
Osmanlının kaderini yazan bu
Bu böyle giderse batır gider vatan.

Harun Şenel

Yasak

Bu gece yıldızlar ağlıyor bana
Onlara yansımış gönül sancım
Anahtarı bulunmayan kalbime
Onların gözyaşları benim ilacım

Yasak mı kıldı seni bana rabbim
Uykumda bile hiç susmuyor dilim
Vursam ben kendimi sonsuz çöllere
İşte buna yetmiyor benim gücüm

Ben mecnun misali sevmiştim seni
Alnımın yazısı bilmiştim seni
Ne kadar anlatsamda bunu ben
Bir türlü geçmedi benim sözüm

Harun Şenel